

Vergil's Aeneid I.76-101

Aeolus haec contrā, “Tuus, Ō rēgīna, quid optēs
explōrāre labor; mihi iussa capessere fās est.
Tū mihi*, quodcumque hoc rēgnī, tū scēpra Iovemque
conciliās, tū dās epulīs accumbere dīvum,
nimborumque facis tempestatumque potentem.” 80
Haec ubi dicta, cavum conversā cuspidē montem
impulit in latus: ac ventī, velut agmine factō,
quā data porta, ruunt et terrās turbine perflant.
Incubuēre marī, tōtumque ā sēdibus īmīs
ūnā Eurusque Notusque ruunt crēberque procellīs 85
Āfricus, et vāstōs volvunt ad lītora flūctūs.
Insequitur clāmorque virum strīdorque rudentum.
Ēripiunt subitō nūbēs caelumque diemque
Teucrōrum ex oculīs; pontō nox incubat ātra.
Intonuēre poli, et crēbrīs micat ignibus aethēr, 90
praesentemque virīs intentant omnia mortem.
Extemplō Aenēae solvuntur frīgore membra:
ingemit, et duplicēs tendēns ad sīdera palmās
tālia vōce refert: “Ō terque quaterque beātī,
quīs ante ōra patrum Trōiae sub moenibus altīs 95
contigit oppetere! Ō Danaūm fortissime gentis
Tydīdē! Mēne Īliacīs occumbere campīs
nōn potuisse, tuāque animam hanc effundere dextrā,
saevus ubi Aeacidae tēlō iacet Hector, ubi ingēns
Sarpēdōn, ubi tot Simoīs correpta sub undīs 100
scūta virum galeāsque et fortia corpora volvit?”

* notice the short –i instead of long –ī.